

Som ovenfor nævnt har Staten for disse Afgrøders Vedkommende ikke grebet prisregulerende ind, men Taksternes Højde skyldes navnlig den ualmindelig ringe Høst, der for Ærternes Vedkommende nærmede sig til Misvækst. Taksten var omtrent 3 Gange saa høj som i 1916 og er aldrig før tilnærmelsesvis naaet saa højt. Det samme gælder Taksterne for Boghvede og Boghvedegryn, som i 1917 var 34 Kr. 79 Øre og 74 Kr. 11 Øre mod 28 Kr. 83 Øre og 60 Kr. 43 Øre i Fjor. Kapitelstaksten for Smør har i Aaret 1917 naaet sit højeste Punkt, 2 Kr. 06 Øre pr. Pund eller 31 Øre højere end i 1916, hvor Taksten var 1 Kr. 75 Øre. For Flæsk var Taksten i 1917 88 Øre eller 1 Øre højere end i 1916, da Prisen var 87 Øre. Prisen paa Honning har ligeledes i Aar været højere end nogen Sinde før, nemlig 2 Kr. 75 Øre pr. Pot. mod 2 Kr. 11 Øre Aaret forud. Hvad de Takster og Priser, jeg her anfører, angaar, er Forholdet det, at Prisen for Boghvedes og Boghvedegryns Vedkommende har været ualmindelig høj forrige Aar, men Prisen for Flæsk og Smør gaar i Aar ikke saalidt over Priserne i Fjor. Derfor er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, som foreslaaet i § 3, at lade de Takster, der gjaldt i Fjor, være gældende ogsaa i Aar. Jeg vil derfor anse det for rigtigst, at det foreliggende Lovforslag faar en kortere Udvalgsbehandling, og det skal jeg tillade mig at foreslaa, naar Forhandlingen her er sluttet. Vi vil yde vor Medvirken til at faa det bedst mulige ud af Lovforslaget. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Gerhard Nielsen: Ved Fremsættelsen af Lovforslaget udtalte den højtærede Landbrugsminister, at det var et Andragende fra Svendborg Amt, der havde foranlediget dets Fremkomst. Det er naturligt, at Amterne anmoder om at fritages for et Arbejde, som i Virkeligheden er overflødig, idet der, som rigtigt bemærket af den ærede Ordfører for Venstre, ikke vil blive nogen væsentlig Forskel paa de Priser, der opgives de forskellige Steder fra. Man vil, lige saa lidt i Aar som i Fjor, faa disse mærkelige Uoverensstemmelser i Priserne, som man ellers ser, hvor den Pris, der opgives af den af Kommunalraadene valgte Mand, er betydelig lavere end den, der opgives af Sognepræsten. Det vil man neppe faa at se i Aar, da det naturligt maa være de fastsatte Maksimalpriser, der danner Grundlaget for Opgivelserne. Det

forekommer mig ogsaa naturligt, at man vedtager det foreliggende Lovforslag, idet det ikke alene er de Mænd fra hver Kommune, jeg her har nævnt, der arbejder med Opgivelse af Kapitelstaksterne, men Amterne skal samle det indkomne Materiale og sende det til Stiftsøvrighederne, og det er ganske givet, at det Resultat, der saaledes fremkommer, vil være i nøje Overensstemmelse med de fastsatte Maksimalpriser, i hvert Fald for Hovedkorsorternes Vedkommende. Der vil heller ikke fra de nydendes Side kunne rejses nogen Indvending mod, at Maksimalpriserne benyttes som Grundlag. Hvis man sammenligner Kapitelstaksterne fra før Krigen med de nugældende Maksimalpriser, vil man se, at de nugældende Maksimalpriser mere end dækker den Prisstigning, der har fundet Sted i det paagældende Tidsrum. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at han ønskede en kort Udvalgsbehandling, og det kan naturligvis ingen have Grund til at modsætte sig. Jeg skal derfor i dette Øjeblik kun sige, at jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget, og at mit Parti ønsker at støtte det som et naturligt Grundlag for Fastsættelse af Kapitelstaksterne for Aaret 1918.

Ulrich: Det foreliggende Lovforslag maa anses for betimeligt, men jeg mener dog ikke, at Lovforslaget er saa fuldkomment, at man skulde kunne vedtage det uden at behandle det i et Udvalg. Jeg kan derfor ganske slutte mig til det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Carl Sørensen) i hans Ønske om en Udvalgsbehandling. Der er forskellige Ting, vi kunde ønske ændret, navnlig gælder dette visse Punkter, hvor man har beregnet Vægten paa de forskellige Sædarter ud fra et Synspunkt, som jeg ikke finder er i fuldstændig Overensstemmelse med Virkeligheden, men der er ikke nogen Grund til ved denne Lejlighed at komme nærmere ind derpaa. Jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, idet jeg tænker, at man indenfor Udvalget nemt kan komme overens om en Ordning, som vi alle kan være tilfredse med.

H. C. Hansen: Det foreliggende Lovforslag om Kapitelstaksterne for 1918 er en af de Love, hvoraf vi har adskillige under denne Periode. I de fastsatte Højstpriser har vi den faste Grundvold under Fødderne, som vi ikke godt kan undvære, naar Kapitelstaksterne skal fastsættes. Hvorvidt det ærede Medlem for